

Den store frelse
Stephan Prætorius - "De troendes åndelige skatkammer"

Af os selv får vi intet. Alt er givet os i Kristus. Fra Adam har vi synd, Guds vrede, djævel, ufred, død og helvede. Fra Kristus har vi retfærdighed, Guds nåde, Helligånden, fred, liv og salighed. Disse salighedens skatte har Kristus vundet os ved sin fødsel, sin lidelse og død og sin sejrige opstandelse.

Da Kristus blev menneske

Hvorfor blev Kristus menneske? For at blive min Immanuel og min kære bror. Immanuel siger os, at Gud er med os. Gud er åbenbaret i kød. Gud er vor bror, vor ven, som beskytter os, og som vi kan søge tilflugt hos og have tillid til. Så nær er Guds søn kommet os. Han kunne ikke komme os nærmere. Nu er han vor forløser fra nød og død. Større ære kunne ikke gives os, end at Guds Søn blev menneske ved Guds højre hånd og regerer alt i himlen og på jorden. Gud er blevet menneske, og mennesket er blevet Gud.

Guds Søn blev menneske. Det viser hans kærlighed til os. Han er vor bror, og vi har fået del i guddommelig natur. Fat derfor mod i elendighed og anfægtelse; fat mod og stol på Herren! Han vil hjælpe dig. For han er din bror. Og han kan hjælpe dig. For han er din Gud. For os gælder det om at leve et fortroligt liv sammen med Kristus, vor bror.

Guds evige Søn blev menneske for at kunne lide og dø for os mennesker. Ved sin død har han forløst menneskeslægten fra synden og døden. Var det ikke nok, du højlovede Guds Søn, at du blev menneske? Var det ikke løsepenge nok? Skulle du virkelig også være offerlammet, som led og døde og betalte for vore synder og dermed forløste os fra Guds vrede, lovens forbandelse, Djævelen og den evige død!

Når Guds Søn er blevet menneske og offerlammet, så er al synd sonet. Gud er ikke længere vred. Loven kan ikke mere anklage os. Alt det vi mistede i Adam, har vi vundet i Kristus. Vi har en ny og evig retfærdighed, en evig nåde, Helligånden og en god samvittighed. Vi har al velsignelse og salighed, himlen og det evige liv, som i Guds ord er lovet de troende. Vi er et levende tempel for Helligånden - selv i vor største svaghed og skrøbelighed. Og skønt vi både har skyld og fortjener straf, har vi god samvittighed. Det, som her i dette liv er ufuldkomment, vil så engang i herligheden blive fuldkomment.

Nu kan vi ved Åndens kraft klare os igennem sorg og alt mørke og glæde os i vor Herre Jesus Kristus midt under trængsel og elendighed. Det kristne liv er et liv i glæde og fryd. Skulle vi ikke glæde os over, at Guds Søn er blevet menneske og vor bror og forløser fra synd og død? Nu vil vi sige de syndige lyster farvel og sætte alt ind på hellighed og retfærdighed. Vi kan ikke bringe Guds Søn et større takkeoffer end et nyt og helligt liv. Er han blevet vor bror i kødet, så lad os blive hans brødre i ånden og få et sind som hans.

Kristi lidelse, død og opstandelse

Hele Kristi liv var et liv i lidelse. Han havde end ikke et sted at hvile sit hoved, [Matt 8,20](#). Han blev hånet og foragtet. Og hans ord og lære blev spottet. Sådan går det også hans efterfølgere. Når en nådeprædikant kommer med det hellige evangelium, siger man: "Bort med det! Det duer ikke. Det fordærver verden og gør den sikre verden endnu mere sikker.« Sådan må det være. Den, som er af Djævelen, kan ikke elske Guds sandhed, men den, som er af Gud og er et Guds tempel, han hører Guds ord og bliver mættet af denne sjæleføde, [Joh 8,47](#).

Guds Søn var alene i sin bitre lidelse. På Kristus gik det i opfyldelse, som er sagt i [Salme 27,10](#): »Min far og mor har forladt mig.« Og i [Salme 69,21](#): »Jeg håbede på medfølelse, der var ingen, på nogen, der ville trøste mig, jeg fandt ingen.« Kristus led under fjenders had og venners utroskab. Al

verdens synd blev lagt på ham. »Ham, der ikke kendte til synd, har han gjort til synd for os, for at vi kunne blive Guds retfærdighed i ham« ([2 Kor 5,21](#)). Gud lod ham mærke sin vrede over synden. Dødens bånd omspændte ham, og undergangens floder forfærdede ham, [Sl.18,5](#). Alt dette skete, for at han skulle købe os fri fra lovens forbandelse, og for at Abrahams velsignelse kunne komme over hedningerne i Kristus Jesus, [Gal 3,13 og 14](#).

Kristus blev forladt af Gud og mennesker. »Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?« Til slut brast hans hjerte. Han opgav sin ånd og overgav den til Faderen hånd. Han blev det sande påskelam og den rette ypperstepræst, som med sit blod gik ind i det allerhelligste og fandt en evig forløsning, [Hebr 9,12](#).

Kristus er det Guds lam, som bar og borttog verdens synd. Dette er Guds dyrebare sandhed. Men vi har så vanskeligt ved at tro dette, om det så blev talt til os med engles tunger. Vi vil selv bære vore synder. Men når Kristus har givet sit liv for os, skulle vi så ikke eje hjertefred og have god samvittighed for Gud og mennesker og stå imod al Djævelens anklage og tyranni? Med sit blod har Kristus forløst os fra vore synder, og i dåben har vi fået del i hans blod og har fået vore synders forladelse. En døbt og troende kristen frygter for lovens forbandelse. I Kristus Jesus har jeg holdt alle Guds bud. Men den, som ikke tror evangeliet, bliver i sine synder under Guds vrede og lovens forbandelse.

En kristen skal da hver dag fordybe sig i Kristi lidelse for vore synder. Tror jeg Kristi blod og kender kraften af det, så har jeg fred og glæde i samvittighed, og så sejrer jeg over Djævelen og er brændende i kærlighed, taksigelse og gode gerninger. Men når jeg ikke har Kristi blod for mine øjne, men ser hen til noget andet, så har jeg ingen salighed og ingen himmel i mit hjerte, og så har Djævelen snart sejret over mig, og kærligheden er blevet kold. Det siger erfaringen. Derfor har vi fået Herrens ord og evangeliet, som siger os, hvor rige vi er i Kristus, hvor højt benådet vi er, og hvilken skat Kristus har vundet for os og skænket os i dåben til evig ejendom.

Kristi død er vor død, og Kristi opstandelse er vor opstandelse. Ved hans død er vi forløst fra synd, fra Guds vrede og fra den evige død. I Kristus er vi opstået fra de døde og er i ham retfærdige og livets børn. »For er vi vokset sammen med ham ved en død, der ligner hans, skal vi også være det ved en opstandelse, der ligner hans« ([Rom 6,5](#)). Vi er blevet gjort levende med Kristus, [Ef.2,5](#). Åh, om jeg kunne få sagt dette både til mig eget og til andre hjerter!

Her er livet skjult af synd og død som solen bag tåge og skyer. Men synden er dog opslugt af retfærdigheden og døden aflivet. »For mens vi endnu var hans fjender, blev vi farligt med Gud, ved at hans søn døde; så skal vi så meget mere, når vi er farligt med Gud, frelses, ved at han lever« ([Rom 5,10](#)).

(Afsnit 2 fra "De troendes åndelige skatkammer" af Stephan Prætorius - Luthersk Missionsforenings Bibelskoles Elevforening 2008 - Shafan 29-11-12)